

ΕΤΟΣ 69ov

15 Αύγουστου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 33 (3559)

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Μυστήριο μέγα ό θάνατος. Άδιανόητο και άκατανόητο. Ένω γνωρίζουμε ότι δέν θά τόν άποφύγουμε, θέλουμε νά πιστεύουμε ότι θά ζούμε για πάντα. Θάνατος και ζωή όμως μοιάζουν σέ ένα χαρακτηριστικό: τήν κένωση, τό άδειασμα πού γίνεται έξοδος. Ζωή δέν είναι μόνο ή έπιβίωση. Έ ζωή έχει νόημα μόνο όταν σχετιζόμαστε μέ τόν άλλο, τόν κόσμο, τόν Θεό. Και για νά υπάρξει σχέση, προϋποτίθεται ή έξοδος από τό έγώ, τό μοίρασμα, τό άνοιγμα τής ύπαρξης. Και όσο άδειάζουμε από τό έγώ μας, μεταμορφωνόμαστε σέ υπάρξεις πού άγαπούν.

Ό καλλιτέχνης και τό έργο του

Είναι όπως ό καλλιτέχνης. Όταν δημιουργεί, παίρνει τήν ιδέα του, τό νόημά της, τής δίνει υπόσταση, τήν κάνει ενέργεια, άδειάζει ό ίδιος και δημιουργεί ένα έργο τέχνης. Τό άποτέλεσμα τής ενέργειας είναι δικό του, διότι αυτός τό δημιούργησε και τό όνομά του φέρει, όμως τή στιγμή πού μ' αυτό πραγματοποιεί έξοδο στον κόσμο, έμφανίζοντάς το, δημιουργεί τίς προϋποθέσεις για νά βρεθεί σέ κοινωνία μέ τούς συνανθρώπους του. Βλέπουν τό έργο του, τό αφήνουν νά μιλήσει στην καρδιά τους, τό αποδέχονται ή τό άπορρίπτουν ή άδιαφορούν για αυτό. Όλα ξεκινούν από τήν κένωση, από τήν άπόφαση νά μήν κρατήσει ό καλλιτέχνης αυτό πού έχει έντός του μόνο για τόν έαυτό του. Άλλωστε, ό,τι δέν ακολουθεί τήν όδό τής έξόδου, χάνεται, γιατί κανείς δέν μαθαίνει ό,τι υπήρξε, κανείς δέν σχετίστηκε μέ τόν δημιουργό του. Άλλά και όταν ό καλλιτέχνης πεθάνει, τό έργο του και μέσω αυτού και ό ίδιος, άκόμη κι άν δέν μπορεί νά συμμετάσχει σωματικά, θά παραμείνει σέ σχέση μέ τόν κόσμο και τήν ιστορία.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Φίλιπ. β' 5-11)

Τό παράδειγμα τῆς ταπεινοφροσύνης τοῦ Χριστοῦ

Ἀδελφοί, τοῦτο γάρ φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν ὁ καί ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἐαυτὸν ἐκένωσε μορφῇ δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὑρεθείς ὡς ἄνθρωπος ἐταπεινώσεν ἐαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς.

Τά πάντα παρελθόν;

Ὁ θάνατος εἶναι κένωση. Μόνο πού εἶναι ὀριστική. Μετά τήν ἔξοδο τῆς ψυχῆς ἀπό τό σῶμα ὁ ἄνθρωπος παύει νά ἐνεργεῖ. Ὁ νοῦς σταματᾶ νά λειτουργεῖ. Οἱ αἰσθήσεις νεκρώνουν. Τά πάντα σταματοῦν ὀριστικά. Καί ἡ κένωση εἶναι ὀριστική, καθὼς βγαίνουμε ἀπό τόν χρόνο καί τόν τρόπο πού γνωρίζουμε. Τά πάντα γίνονται παρελθόν. Τό πρόσωπο εἶναι μοναδικό καί ἀνεπανάληπτο, ἀλλά φαίνεται νά ἐπιστρέφει στό «μή εἶναι». Γι' αὐτό καί οἱ ἄνθρωποι θρηνοῦμε στόν θάνατο. Διότι μᾶς στερεῖ τή δυνατότητα τῆς κοινωνίας μέ αὐτούς πού ἀγαποῦμε. Καί φοβόμαστε καί τή δική μας κένωση. Φοβόμαστε τό «μηδέν». Φοβόμαστε τήν ἀπουσία σχέσης. Τήν ἀνυπαρξία.

Ἡ ζωηφόρος κένωση

Ἡ πίστη ἔρχεται νά μᾶς δώσει μιᾶ ἄλλη θέαση τοῦ θανάτου. Αὐτήν τῆς ζωηφόρου κενώσεως. Δέν εἶναι τό τέρμα τῆς ζωῆς ὁ θάνατος, ἀλλά τό πέρασμα σέ μιάν ἄλλη, τό Πάσχα στήν αἰωνιότητα. Τό παράδοξο εἶναι ὅτι ἡ κένωση συνεχίζεται. Αὐτό σπουδάζουμε στά πρόσωπα τῆς Παναγίας καί τῶν Ἀγίων μας. Φεύγουν ἀπό αὐτόν τόν κόσμο, ἀλλά δέν παύουν νά τόν ἀγαποῦν. Μεσιτεύουν γιά ἐμᾶς στόν Θεό. Θαυματουργοῦν γιά χάρη μας, πού σημαίνει ὅτι καί κρατοῦν ἀκέραιη τή σχέση μαζί μας καί συνεχίζουν διὰ τῆς ἀγάπης νά ἐνεργοῦν τόσο πρός τόν Θεό, ὅσο καί πρός τόν κόσμο γιά ἐμᾶς. Κύρια ἀποστολή τους ἐξακολουθεῖ νά εἶναι τό νά

Ἀναζητήστε τίς νέες ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας
στό ἠλεκτρονικό βιβλιοπωλεῖο: www.apostoliki-diakonia.com.gr

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, νά ἔχετε τό φρόνημα πού εἶχε καί ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ὁποῖος, παρ' ὄλον ὅτι εἶχε τόν δεῖο τρόπο υπάρξεως, δέν δεώρησε τήν ἰσότητά του μέ τόν Θεό προΐόν ἀρπαγῆς, ἀλλ' ὁ ἴδιος μέ τή θέλησή του ἀπέβαλε τόν δεῖο τρόπο υπάρξεως καί προσέλαβε τή μορφή κτίσματος, γενόμενος ὁμοιος μέ ἀνθρώπους, καί ἀφοῦ πῆρε τό σχῆμα τοῦ ἀνθρώπου (ἐξωτερικά), ταπεινώθηκε μέ τή θέλησή του σέ σημεῖο νά ὑποβληθεῖ ἀκόμα καί στόν θάνατο, καί μάλιστα θάνατο ἐπί τοῦ σταυροῦ. Γι' αὐτό καί ὁ Θεός τόν δόξασε καί ὡς ἀνθρωπο πάρα πολύ, καί τοῦ χάρισε ὄνομα ἀνώτερο ἀπό κάθε ἄλλο ὄνομα, ὥστε στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ νά ὑποκλιδοῦν ὅλα τά ὄντα, ἐπουράνια καί ἐπίγεια καί καταχθόνια, καί κάθε γλώσσα νά ὁμολογήσει ὅτι Κύριος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, γιά νά δοξάζεται τοιοῦτοτρόπως ὁ Θεός Πατέρας.

(Ἀπό τή νέα ἐκδοσή: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοσή τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

λυτρώσουν «ἐκ θανάτου τάς ψυχάς ἡμῶν». Μᾶς ἀγαποῦν καί παρακαλοῦν. Ἐμφανίζονται, διορθώνουν, διδάσκουν, θεραπεύουν, καθιστώντας τόν θάνατο ζωή. Ἐνώ οἱ ἴδιοι «τελειοῦνται», γίνονται δηλαδή τέλειοι πορευόμενοι στό φῶς καί στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἐξακολουθοῦν νά κενώνονται, ἀφήνοντας ἀποτυπώματα τῆς δικῆς του ἀγάπης πρός ὅλους ἐμᾶς.

Μέ τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὄντας μέλη τῆς Ἐκκλησίας, μπορούμε κι ἐμεῖς νά ζήσουμε αὐτό τό μέγα μυστήριο. Ἀρκεῖ νά πιστεύουμε, ὅπως ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος καί οἱ Ἅγιοι, στόν Θεό. Νά μήν ἀπογοητευόμαστε ἀπό τούς σταυρούς τῆς ζωῆς. Ἀπό τά πάθη καί τά λάθη μας. Ἀπό τήν ἐγκατάλειψη τῶν ἀνθρώπων. Ἀπό τήν αἴσθησι τῆς ματαιότητος. Ὅπως ὁ Χριστός πρῶτος «τά ἀπαρνήθηκε ὅλα, ἀδειάζοντας ἀπό τόν ἑαυτό του, ἐγίνε δούλος, προσέλαβε τό σχῆμα τοῦ ἀνθρώπου καί ὄντας πραγματικός ἀνθρωπος, ταπεινώθηκε θεληματικά ὑπακούοντας μέχρι θανάτου, καί μάλιστα θανάτου σταυρικοῦ» (Φιλ. 2,7-8), ἔτσι κι ἐμεῖς.

Γι' αὐτό καί ἐορτάζουμε στήν Ἐκκλησία ὄχι τόσο ἢ ὄχι μόνο τή γέννησι τῆς Παναγίας καί τῶν Ἁγίων, ἀλλά, κυρίως, τήν κοίμησή τους. Γιατί εἶναι ἡ ἀπόδειξι ὅτι ἀκόμη κι ἂν τό σῶμα νεκρώνεται καί ἡ ψυχὴ φεύγει ἀπό τή ζωή, ὁ ἀνθρωπος δέν παύει νά ὑφίσταται. Τίποτε δέν εἶναι παρελθόν, ἀλλά τά πάντα γίνονται παρόν καί αἰωνιότητα. Ἄν ποῦμε ἐλεύθερα τό «Ναί» στόν Θεό, ὅπως ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος καί οἱ Ἅγιοι, τότε ἡ κένωση ἀπό τόν ἐγωκεντρισμό τοῦ «μποροῦμε χωρίς Θεό», καθιστᾶ τή ζωή καί τόν θάνατο Πάσχα, Ἀνάστασι καί Ἀγάπη.

π. Θ.Μ.

15 Αύγουστου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ
† Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΚΑΙ ΔΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Ἦχος: βαρύς – Ἐωθινόν: - Ἀπόστολος: Φίλιπ. β' 5-11 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 22 Αύγουστου, Θ' Μαθαίου.
Απόστολος: Α' Κορ. γ' 9-17 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. ιδ' 22-34.

Νέα πολυτελής έκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας
Συναξαριστικός εἰκονογραφημένος τόμος

**Μητροπολίτου Φαναρίου Ἀγαθαγγέλου -
Χρύσας Μαλτέζου - Ἐνρίκο Μορίνι**

**ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑ ΛΕΙΨΑΝΑ
ΑΓΙΩΝ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΣΤΗ ΒΕΝΕΤΙΑ**

(Α' ἔκδ., σῆμα 20x27, σελ. 416)

Ἡ παροῦσα πολυτελής έκδοση παρουσιάζει κατ' ἀρχάς τὴ Βενετία ὡς «τό μικρὸ Βυζάντιο», μὲ τὸ περίγραμμα τῶν σχέσεων Βυζαντίου καὶ Βενετίας μέχρι τὴν Δ' Σταυροφορία καὶ ἱερά Λειψάνα «ἀγνώστων» ἁγίων στῆ Χριστιανικὴ Δύση. Τὸ Β' μέρος ἐπικεντρώνεται σέ εἰκόνες τῆς Παναγίας μὲ δική τους ἱστορία, ὡς ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας Νικοποιοῦ, τῆς Παναγίας Κρυπτῆς, τῆς Παναγίας Μεσοπαντίτισσας καὶ ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας τοῦ Φλαγγινιανοῦ Ἑλληνομουσείου. Καὶ τὸ Γ' μέρος περιλαμβάνει μελέτη γιὰ τὰ λειψάνα Ἁγίων στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς Βενετίας - Nazione Greca καὶ Cose Sacre, καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ Συναξάρια καὶ τίς «ἱστορικές περιπέτειες» τῶν ἱερῶν λειψάνων 36 Ἁγίων, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Σκοπὸς τῆς παρούσας ἐκδόσεως εἶναι νὰ προβάλλει τίς εἰκόνες τῆς Παναγίας καὶ τοὺς βίους τῶν Ἁγίων ὡς πρότυπα γιὰ τὴ σχέση καὶ τὴ στάση τοῦ ἀνθρώπου ἀπέναντι στὸν Θεὸ καὶ νὰ μᾶς γνωρίσει τὴν ἱστορία καὶ τὸν πολιτισμὸ, τὴν ἐπιστημονικὴ - ἱστορικὴ θεώρηση τῆς «μετακομιδῆς» τῶν ἱερῶν λειψάνων Ἁγίων τῆς καθ' ἡμᾶς Ανατολῆς στῆ Βενετία τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν περίοδο τῶν βυζαντινῶν χρόνων καὶ ἰδιαίτερα μετὰ τὴν ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τοὺς Φράγκους, τὸ ἔτος 1204 μ.Χ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
